

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Кмітто Сергія Олександровича щодо офіційного тлумачення положень пункту 1 примітки до статті 364 Кримінального кодексу України у системному зв'язку зі статтею 22, частиною другою статті 58, частиною третьою статті 62, статтею 64 Конституції України, статтею 1, частиною першою статті 3¹, статтею 16, частиною першою статті 23 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом»

м. Київ
22 листопада 2011 року
№ 58-у/2011

Справа № 2-57/2011

Конституційний Суд України у складі суддів:

Винокурова Сергія Маркіяновича — головуючого,
Бауліна Юрія Васильовича,
Бринцева Василя Дмитровича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Кампа Володимира Михайловича,
Колоса Михайла Івановича,
Лилака Дмитра Дмитровича,
Пасенюка Олександра Михайловича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Стрижака Андрія Андрійовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шишкіна Віктора Івановича — доповідача,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Кмітто Сергія Олександровича щодо офіційного тлумачення положень пункту 1 примітки до статті 364 Кримінального кодексу України у системному зв'язку зі статтею 22, частиною другою статті 58, частиною третьою статті 62, статтею 64 Конституції України, статтею 1, частиною першою статті 3¹, статтею 16, частиною першою статті 23 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» від 14 травня 1992 року № 2343–XII (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 31, ст. 440) з наступними змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Шишкіна В. І. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

У С Т А Н О В И В:

1. Громадянин Кмітто С. О. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень пункту 1 примітки до статті 364 Кримінального кодексу України (далі — Кодекс) у системному зв'язку зі статтею 22, частиною другою статті 58, частиною третьою статті 62, статтею 64 Конституції України, статтею 1, частиною першою статті 3¹, статтею 16, частиною першою статті 23 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» стосовно того, чи можна арбітражного керуючого (ліквідатора) вважати службовою особою, яка підлягає кримінальній відповідальності.

Обґрунтовуючи необхідність в офіційному тлумаченні положень пункту 1 примітки до статті 364 Кодексу, автор клопотання вказує на різне, на його думку, розуміння судами загальної юрисдикції їх змісту щодо визнання арбітражного керуючого (ліквідатора) службовою особою. Посилаючись на відповідні судові рішення, заявник стверджує, що одні суди визнавали арбітражного керуючого (ліквідатора) службовою особою, а інші — ні. Така неоднозначність, за твердженням Кмітто С. О., призвела до порушення його конституційних прав і свобод.

2. Конституційний Суд України, розглядаючи питання про відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Другою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 25 жовтня 2011 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України», виходить з такого.

Відповідно до Закону України «Про Конституційний Суд України» конституційне звернення має містити обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції або законів України і дані щодо матеріалів, які стосуються предмета тлумачення (пункти 4, 5 частини другої статті 42); підставою для конституційного звернення є наявність неоднозначного застосування положень законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94).

Конституційний Суд України зазначає, що під неоднозначним застосуванням судами України положень Конституції чи законів України розуміється різне застосування одних і тих же їх норм за однакових юридично значимих обставин в судових рішеннях, які набули законної сили.

Із доданих до конституційного звернення матеріалів вбачається, що Судова палата у кримінальних справах Верховного Суду України ухвалою від 21 липня 2009 року судові рішення апеляційної інстанції щодо Кмітто С. О. (обвинувачувався в одержанні хабара як службова особа) скасувала у касаційному порядку з направленням справи на новий апеляційний розгляд. Документів про результати нового розгляду справи, тобто інформації про судові рішення, що набули законної сили по суті його обвинувачення, суб'єкт права на конституційне звернення не надав.

Отже, автор клопотання не підтвердив судовим рішенням, яке набуло законної сили по суті обвинувачення стосовно нього, неоднозначного порівняно з судовими рішеннями щодо інших осіб застосування судами України приписів пункту 1 примітки до статті 364 Кодексу, тобто не додержав вимог статей 42, 94 Закону України «Про Конституційний Суд України».

Таким чином є підстави для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України «Про Конституційний Суд України».

Враховуючи викладене та керуючись статтею 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України «Про Конституційний Суд України», Конституційний Суд України

У Х В А Л И В:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Кмітто Сергія Олександровича щодо офіційного тлумачення положень пункту 1 примітки до статті 364 Кримінального кодексу України у системному зв'язку зі статтею 22, частиною другою статті 58, частиною третьою статті 62, статтею 64 Конституції України, статтею 1, частиною першою статті 3¹, статтею 16, частиною першою статті 23 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» від 14 травня 1992 року № 2343–XII з наступними змінами на підставі пункту 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України «Про Конституційний Суд України».

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ